

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES DE SETMANA SANTA

CELEBRACIONS PRESIDIDES PEL BISBE FRA OCTAVI VILÀ I MAYO

DIUMENGE DE RAMS (13 ABRIL)

- 10 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
- 11 del matí: Benedicció de palmes a la plaça dels Apòstols, processó i missa

DIMARTS SANT (15 ABRIL)

- 9 del matí: Litúrgia de les Hores i missa a la Capella Conventual
- 5 de la tarda: Missa Crismal. Benedicció dels Sants Olis

DIJOUS SANT (17 ABRIL)

- 9 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
- 7 de la tarda: Missa vespertina de la Cena del Senyor

DIVENDRES SANT (18 ABRIL)

- 11 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
- 5 de la tarda: Celebració litúrgica de la Passió del Senyor
- 9 del vespre: Processó del Sant Enterrament

DISSABTE SANT (19 ABRIL)

- 11 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
- 11 de la nit: Vetlla pasqual

DIUMENGE DE PASQUA (20 ABRIL)

- 10.30 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
- 11 del matí: Missa solemne del Dia de Pasqua. Benedicció Apostòlica

CANTS DE LES CELEBRACIONS DE SETMANA SANTA

DIUMENGE DE RAMS

- Pueri hebraeorum* G. P. Palestrina
- O bone lesu* G. P. Palestrina
- Jesús dolcíssim* J. S. Bach

MISSA CRISMAL

- Accepteu, oh Redemptor* F. Pujol
- Ego sum panis* G. P. Palestrina
- O sacrum convivium* J. I. Prieto
- Pelegrins d'esperança* F. Meneghello

DIJOUS SANT

- Mandatum novum* gregorià
- Ubi caritas* Ch. Dalitz
- Això és el meu cos* O. Planàs
- Pange lingua more Gerundensis cathedralis* gregorià
- Nobis datus / Verbum caro* F. Pujol

DIVENDRES SANT

- Crucem tuam* gregorià
- Popule meus* T. L. de Victoria
- Animam meam dilectam* T. L. de Victoria

DIUMENGE DE PASQUA

- Victimae paschali laudes* gregorià
- Alleluia, psallite* gregorià
- Haec dies* J. Arcadelt
- Himne de Pasqua* I. Segarra

CAPELLA DE MÚSICA DE LA CATEDRAL

Vera Krasnoperova i Elara Pi, sopranos
Ania Bobrik i Gloria Sancho, contralts
Narcís Arnau i Hanníbal Climent, tenors
Josep Fuster i Martin Kerslake-Griffiths, baixos
Pau Riuró, orgue i direcció

CAPÍTOL CATEDRAL

SETMANA SANTA
CATEDRAL DE GIRONA 2025

PASQUA 2025

Arribem a la celebració del nucli central de la nostra fe: la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, nostre Senyor. Viure aquestes celebracions amb tota la intensitat possible és refermar la nostra fe, anar a les arrels de la nostra fe per trobar-hi de nou el foc de la caritat i la llum de l’esperança. Ho fem aquest cop en un moment important de la vida de l’Església: vivim un any jubilar marcat pel signe de l’esperança, a redós encara del Sínode sobre la sinodalitat.

Quan es van apagar els crits d’entusiasme de la multitud que aclamava Jesús de Natzaret com a aquell qui ve en nom del Senyor, el que un dia era joia per l’entrada del nou David muntat en un pollí es transformà en ràbia i ira contra el qui pocs dies abans havia estat aclamat com a Messies.

Però, si bé tot passa per la creu i la solitud del calvari, no tot acaba en la creu. Darrere d’aquella mort hi ha la llavor d’una nova vida, d’una vida eterna, que no està ja sotmesa al flux dels crits engrescadors avui i irats demà. Darrere la humanitat vençuda a la creu ens espera la victòria de Crist sobre la mort.

La Vetlla Pasqual és el centre de l’any litúrgic, perquè s’hi rememora el centre de la nostra fe. I té un punt de misteri amagat, perquè Déu parla com d’amagat als nostres cors, però ens hi diu ben clar i ben alt que el sepulcre és buit i que la mort no ha tingut ni tindrà ja mai la darrera paraula.

Aquests dies són, doncs, per viure’ls intensament, per recordar pas a pas el tram final de la història de la redempció. Avui també nosaltres aclamem Jesús entrant a Jerusalem i brandem palmes i branques d’olivera. Avui compartim la seva angoixa a Getsemaní i la seva enorme solitud al calvari, i un demà, que és també avui, compartirem amb Ell la joia immensa de la resurrecció.

La litúrgia ens ofereix el marc idoni per celebrar aquest gran misteri. Per Jesucrist, per la creu i la seva resurrecció, Déu és amb nosaltres i està ja per sempre amb nosaltres.

«Mors et vita duello
conflixere mirando:
dux vitae mortuus,
regnat vivus»

«Van lluitar vida i mort
en singular batalla
i, mort el que és la Vida,
triomfant s’aixeca»

(De l’himne *Victimae Paschali laudes*).

Bona i santa Pasqua.

† fra Octavi, O. Cist.
Bisbe de Girona

PREGÀRIA DEL JUBILEU 2025

Pare nostre del cel,
que la fe que ens heu donat
en el vostre Fill Jesucrist,
el nostre germà,
i la flama de caritat
infosa en els nostres cors per l’Esperit Sant,
despertin en nosaltres la benaurada esperança
de la vinguda del vostre Regne.

Que la vostra gràcia ens transformi
en esforçats cultivadors de les llavors de l’Evangeli
que fermenten la humanitat i el cosmos,
mentre esperem confiadament el cel nou i la terra nova,
quan, vençudes les forces del mal,
es manifesti per sempre la vostra glòria.

Que la gràcia del Jubileu revifi en nosaltres,
Pelegrins d’Esperança,
l’anhel dels béns celestials
i faci davallar sobre tot el món
la joia i la pau del nostre Redemptor.

A vós, oh Déu eternament beneït,
sigui donada la lloança i la glòria pels segles.

Amén

SETMANA DE L’ESPERANÇA CRISTIANA

«Que el Déu de l’esperança us ompli de tota joia i tota pau
en la vostra fe per tal que la vostra esperança
sigui ben abundosa pel poder de l’Esperit Sant»
(Rom 15,13).

Setmana Santa arriba enguany enmig de l’Any Jubilar de l’esperança, convocat pel papa Francesc. A la butlla d’inici d’aquest any sant, el Papa convidava tots els cristians a «deixar-se atraure des d’ara per l’esperança perquè, a través nostre, sigui contagiosa per a tots aquells que la desitgen» (25).

Una lectura **pregada** de l’Evangeli ens ofereix tres grans conviccions sobre l’esperança que esdevenen autèntics punts de la nostra fe cristiana. Em refereixo al **terme** de la nostra esperança, al **fonament** de la nostra esperança i, finalment, al **camí** de la nostra esperança.

1. El **terme** de la nostra esperança és **Déu** (el Cel!). Sant Agustí deia que el cor humà està neguitós i inquiet fins que reposa en Déu. Només en Ell, el cristià pot trobar la seva plenitud. Nosaltres anhelem i desitgem un Cel nou i una terra nova. Més enllà dels nostres petits o grans esforços, sofriments i llàgrimes hi ha Déu, que ens espera. Sense **esperar** en Déu, els canvis són petits, temporals. Sense **esperança d’eternitat** canvien les persones, els actors, però no les situacions. No hi ha un paradís a la terra, malgrat tants intents inhumans. Els cristians aspirem a una **llibertat** definitiva, a una **vida** que no acaba, a una **dignitat** com no n’hi ha cap altra. I no hem de cansar-nos mai d’anunciar aquesta convicció, que és ben real.

2. El **fonament** de la nostra esperança és **Jesucrist**. Sense Ell no hi ha autèntica salvació, com ens ho recorda el

llibre dels Fets dels Apòstols: «La salvació no es troba en ningú més perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos» (Ac 4,12). Jesús és el Crist, l’Ungit, l’Enviat, el Messies promès. L’esperança és cristiana perquè el fonament és Crist. En Ell, i només en Ell, tenim la Vida, la Salvació. Per això Jesucrist és la nostra riquesa! Madeleine Delbrêl, mística compromesa, pregava així: «Senyor, concediu-me ser fidel a Vós en l’esperança».

3. El **camí** de la nostra esperança és el **compromís** (amorós i entregat). Esperar el Cel no és esperar sense fer res. L’esperança cristiana anima a reproduir en la terra la bellesa, la justícia i l’amor que ens espera. Cal sembrar i treballar sense perdre mai la perspectiva de l’eternitat. Un cristià que esperi que tot «ho solucioni Déu», que no es mogui, que tingui por a «embrutar-se», que només es queixi i plori... no és un cristià de debò. Déu ens vol autors de la història, protagonistes, no pas espectadors. Déu ens vol col·laboradors seus. Per això el cristià, quan prega, escolta sempre la mateixa tornada de llavis de Jesucrist: «Sigues salvador amb mi...».

Esperar és descobrir que la nostra vida no pot aturar-se: **està cridada a l’eternitat**. La Setmana Santa d’enguany ens obre a aquest misteri si hi entrem a dins i no ens quedem a veure-la passar.

MN. RAFAEL FELIPE
Canonge